

ת"פ 37825/05/15 - מדינת ישראל - פמ"ד נגד טטיאנה קרבצ'נקו

בית משפט השלום בבאר שבע

18 אוקטובר 2015

ת"פ 37825-05-15 מדינת ישראל נ' קרבצ'נקו(עציר)

37830-05-15

לפני כבוד השופט דניאל בן טולילה

המאשימה מדינת ישראל - פמ"ד

ע"י עו"ד ברסאנו

נגד

טטיאנה קרבצ'נקו (עציר)

הנאשמת

ע"י עו"ד צרפתי

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

בפניי בקשה להורות על ביטולו של כתב האישום מחמת הגנה מן הצדק בהתאם להוראת סעיף 149(10) לחוק סדר הדין הפלילי.

נגד הנאשמת הוגש כתב אישום ביום 19.5.15, המחזיק בשני אישומים, המייחסים לנאשמת שתי עבירות של החזקת סמים שלא לצריכה עצמית ועבירה של החזקה/שימוש בסמים לצריכה עצמית. על-פי המתואר באישום הראשון, החזיקה הנאשמת ביום 5.4.15 11 אריזות של סם מסוכן מסוג "AB-CHMINACA". על-פי המתואר באישום השני החזיקה הנאשמת ב-127 אריזות של סם מסוכן מן הסוג הנ"ל, הן לצריכתה העצמית והן שלא לצריכתה העצמית. יוער כבר עתה כי בדיון שנערך ביום 11.10.15 ביקשה המאשימה לתקן את כתב האישום ולהעמיד את מס' האריזות שנתפסו בשתי השקיות על 102 אריזות.

טיעוני הצדדים

ב"כ הנאשמת טענה כי המאשימה התרשלה בתפקידה שכן במועד הגשת כתב האישום היתה בידי המאשימה חוות דעת הנוגעת לגבי הסמים המפורטים באישום הראשון בלבד, בעוד שביחס לסמים המפורטים באישום השני המדובר בחוות דעת ראשונית וחלקית שכן רק ביחס לחלק מן השקיות נכתב כי מדובר בסם מסוכן, ואילו ביחס ל-20 שקיות כלל לא היתה קיימת חוות דעת הקובעת כי מדובר בסם מסוכן. יתירה מכך, המשיבה חטאה פעם נוספת כאשר ניסתה לתקן את הפגם שעה שהורתה על ביצוע השלמת חקירה לאחר הגשת כתב האישום שלא בהתאם להנחיות פרקליט המדינה היינו באישורו של פרקליט מחוז או ראש יחידת התביעה.

עוד נטען על-ידי באת-כוח הנאשמת שבעבירות בכגון דא, בדגש על סוג הסם המיוחס לנאשמת, לא אחת חוות הדעת הסופית והחומר המצוין בה שונה מהחומר המצוין בחוות הדעת הראשונית, ועל-כן נכון וראוי היה להמתין לחוות דעת סופית, ורק לאחר מכן להגיש כתב אישום. הגשתו של כתב האישום בתיק זה נעשתה בחופזה, אך בשל כך שהנאשמת נעצרה בשל הפרה מינורית של תנאי שחרורה, וזאת על חשבון עריכה מסודרת וראויה של חוות הדעת.

באת-כוח המאשימה מנגד ציינה כי הגם שחוות הדעת שהייתה מונחת בפני המאשימה עובר להגשת כתב האישום נושאת את הכותרת "דו"ח ראשוני" הרי שאין ללמוד שביחס למוצגים 1A, 1B, 1C ו-1D כי עסקין בחוות דעת ראשונית, וכי לגביהם נערכו בדיקות נוספות. לשיטתה, הדו"ח הראשוני נקרא כך משום שבשלב בו נערך לא נערכו כלל הבדיקות הנוגעות למוצגים בתיק. לשון אחר, ביחס למוצגים שפורטו לעיל המדובר בחוות דעת סופית, כך שטיעוניה של באת-כוח הנאשמת לפיהן יכול ובסופם של דברים היו מתקבלות תוצאות המלמדות על קיומו של חומר אחר מזה שפורט בדו"ח הראשוני אין בהם ממש. עוד נטען על-ידי המאשימה כי הגשת כתב האישום נעשתה לא רק על בסיס הדו"ח הראשוני אלא על בסיס מכלול הראיות, הכוללות גם הודאתה לכאורה של הנאשמת ביחס לכמות הסם וטיבו. באת-כוח המאשימה אף ציינה כי יש להבדיל בין סיטואציה שבה רק לאחר הגשת כתב האישום התבקשה מעבדת מז"פ מטא"ר לבדוק את החומר החשוד כסם, לבין סיטואציה כפי התיק שבפנינו שבה פעולה זו התבקשה עוד טרם הגשת כתב האישום, והשלמתה נעשתה לאחר שזה הוגש. בהקשר לכך מוכנה היתה נציגת הפרקליטות להניח לטובתה של הנאשמת כי מדובר בהשלמת חקירה ולא בפעולה פרוצדוראלית בלבד. אפילו נפל פגם הרי שהסעד אינו צריך להיות בדמות מחיקתו של כתב האישום, וניתן לרפאו בדרכים דרסטיות פחות, בשים לב לאינטרס הציבורי. בסוף דבריה ציינה כי השיהוי בעריכת ההקראה אינו ממין העניין, שכן ככל שסבורה באת-כוח הנאשמת שהדבר מצדיק שחרורה של הנאשמת, יכולה היתה לעשות כן.

דין והכרעה

טענת ההגנה מן הצדק מאפשרת ביטולו או מחיקתו של כתב האישום כאשר קיום המשפט פוגע בעקרונות הצדק וההגנות המשפטיות. בהתאם להלכה שנקבעה בע"פ 4855/02 **מדינת ישראל נ' בורוביץ** (להלן: "הלכת בורוביץ") נקבע כי הכרעה על כך צריכה לשקף את האיזון בין האינטרס הציבורי כמו שמירה על בטחון הציבור, מיצוי הדין עם עבריינים והרתעת היחיד והרבים לבין הגנה על זכויות היסוד של הנאשם, זכותו להליך הוגן, פסילת מהלכים לא ראויים של הרשות ושמירת אמון הציבור בבית המשפט.

בהתאם למבחן המשולש שנקבע בהלכת בורוביץ הרי שיש תחילה לאתר את הפגמים שנתגלו בהליך המשפטי ועוצמתם. בשלב שני על בית המשפט לבחון את מידת הפגיעה שלהם בקיומו של הליך הוגן ובתחושת הצדק וההגנות. אפילו זהו המצב, הרי שעל בית המשפט לשאול האם ניתן לנקוט באמצעים מתונים יותר מאשר ביטולו או מחיקתו של כתב האישום.

בענייננו, סבורני כי ההחלטה בדבר הטענה מן הראוי שתתקבל במסגרת הכרעת-הדין לאחר שבית המשפט ייחשף למכלול הראיות בתיק, ולמצער בסוף פרשת התביעה.

למסקנה זו הגעתי הן נוכח הצורך לעמוד על עוצמתו של הפגם כפי שזה יילמד מראיות התביעה, והן נוכח הצורך (היה ובית המשפט ימצא כי נפל פגם) לאמוד את מידת הפגיעה שלו בתקינות ההליך הפלילי והגנתה של הנאשמת. ביתר פירוט ובאופן שאינו ממצה: על בית המשפט לדעת האם, כטענת המאשימה ביחס למוצגים שלגביהם נקבע כי מדובר בסם מסוכן, הדו"ח הראשוני יש לראותו גם כדו"ח סופי אם לאו. כך יש לדעת מהי אותה פעולת חקירה שבוצעה לאחר הגשת כתב האישום, שכן אין דומה סיטואציה בה כל שנותר הוא עיבוד נתונים או הפקתה של חוות הדעת "בלחיצת כפתור", לבין ביצוע מכלול הפעולות הנדרשות לצורך בחינת טיב החומר מתחילתו, לרבות הכנסה ראשונית של החומר אל המכונות השונות במז"פ מטא"ר.

בית המשפט יוכל להיחשף למועד שבו התבקשה לראשונה אותה השלמת חוות דעת (ובעקיפין, לדעת האם השלמה זו נעשתה אך בשל כך שמועד ההוכחות התקרב ונציג המאשימה נדרש לחומר הראיות באופן מעמיק יותר). יתרה מכך, כאשר אין מחלוקת שלא ניתן להגיש כתב אישום לגבי שקיות לגביהן טרם נקבע מהו החומר המצוי בהן, הרי שישנה חשיבות במסגרת איתורו של הפגם ועוצמתו ליתן הדעת למכלול נסיבות תפיסת הסמים, בכלל זאת המקומות בהם זה נתפס, הזמנים, אופן אריזתו וגרסת הנאשמת, על המשמעויות הנגזרות מהן.

גם לצורך יישום המבחן השני על-פי הלכת בורוביץ נדמה כי יש צורך שבית המשפט ייחשף לראיות. בית המשפט לא נחשף לקו ההגנה, לא נחשף להשפעה של היעדרה של חוות דעת סופית על הדברים אותם מסרה הנאשמת בחקירתה במשטרה, והאם קו ההגנה נפגע בשל כך שהנאשמת סבורה היתה שבידי המאשימה חוות דעת הקובעת כי מכלול החומרים שנתפסו הינם סם מסוכן. למעלה מן הצורך, הרי שלעוצמת הפגם השלכה ישירה על התרופה שיכול ותינתן על-ידי בית המשפט. כך, לשם הדוגמא, ומבלי שיהיה בכך כדי להביע ולו ברמיזה את עמדת בית המשפט לגופם של דברים, ייתכן שפגם, ככל שיימצא, יבוא לידי ביטוי החל מהקלה בעונשה של הנאשמת היה ותימצא אשמה בדין, מחיקתו של אישום אחד מבין השניים, מחיקת סעיף העובדות הנוגע לאותן שקיות קונקרטיות או שילוב של אלה יחדיו.

היחשפותו של בית המשפט לחומר הראיות תאפשר התייחסות גם ליתרת הטענות של באת-כוח הנאשמת (הגם שלא ברור שמקומן הטבעי במסגרת טענת ההגנה מן הצדק), בכלל זאת הפער שהתגלה בין מספר השקיות שנתפסו בשטח לבין אלו שהגיעו למעבדת מז"פ מטא"ר, וכן האם אי-קיום הקראה במועד (פגם שרופא באמצעות הקראה במועד מאוחר יותר) יש בו, במצטבר לכל הטענות שפורטו לעיל, לפגוע בתחושת הצדק ולקבלתה של הטענה.

סוף דבר, ההכרעה בדבר טענת הגנה מן הצדק תינתן במסגרת הכרעת-הדין.

ניתנה והודעה היום ה' חשוון תשע"ו, 18/10/2015 במעמד הנוכחים.

דניאל בן טולילה , שופט

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

קובעת לפרשת תביעה ביום 21.10.15 משעה 14:00 עד שעה 18:30.

בשים לב לכך שב"כ הנאשמת אינה מוותרת על אף עד ובשים לב לחלוף הזמנים הקצר שנותר עד שלב הראיות, המזכירות תעביר עוד היום העתק הזמנות של כל עדי המאשימה לצורך מסירה אישית.

ב"כ המאשימה תודיע עד ליום 20.10.15 לביהמ"ש עם העתק לב"כ הנאשמת איזה עדי תביעה יתייצבו לדין ביום 21.10.15. תוך הערכת זמנים מושכלת למשך החקירות הראשיות והנגדיות הצפויות ובשים לב לכך שביהמ"ש יקצה בדיון הקרוב 4 שעות לשמיעת הראיות בתיק, הנאשמת תובא לדין באמצעות שב"ס.

ניתנה והודעה היום ה' חשוון תשע"ו, 18/10/2015 במעמד הנוכחים.

דניאל בן טולילה , שופט

קלדנית: ב. סיגל